

FCV Pardubice 2022 - Jak dnes jezdí makety

Když se dnes řekne „závody maket“, člověk si vybaví několik seriálů. Nascar, Seriál maket, Scaleauto a jiné. Mezi ty jiné, jak jsem nedávno zjistil, patří Festival cestovních vozů. A ten se v červnu letošního roku konal na dráze v Pardubicích.

Tak si jednu středu v klidu sedím v zaměstnání, když zazvoní telefon. Jeden z kamarádů modelářů mi sděluje, že se uvidíme v sobotu na dráze. A já proč. Prý tam jsou závody maket. Ale na to nic nemám, snad régl. Nevadí, přijď, začínáme v 10,00 hodin a my ti něco půjčíme...

Tak jsem v sobotu v 9,30 na dráze a oni už závodí. Já: Co se stalo? Ale, byli jsme připraveni, tak už jedeme první kategorii :-). Ale na další 4 jsem dostal krásné modely. Dva od Franty Kačírka, který je v současné době něco jako Adrian Newey SRC maket. Konkrétně VW Beetle a Ford Capri RS 3100.

Třetí model byla Honda S 800 od Jirky Počekajla a poslední stroj byla Lancia 037 Rally od Romana Kalhouse.

Všechna auta byla moc hezká na to, abych s nimi jel závod a třeba je při tom poškodil. Ale pokaždé, když jsem tuto myšlenku pronesl, odpověď byla stejná. Neboj, ono to dost vydrží. Tak jsem do toho šel.

Celkem se sešlo 10 lidí. Protože tyto závody nejezdím, byl jsem vždy zařazen do B skupiny. Výhodné, protože nikdo nevěděl, kolik bude finální nájezd. Tak jsem dostal od Franty pokyn: „Jed', co to dá“. Tak jsem jel :-)

A k mému údivu, ono to už nejsou ty tvrdé boudy a těžké nezatačející pravékové podvozky, které jsem kdysi viděl. Motory také slušně dávají, i přední kola mají mnohdy kuličková ložiska a celkově je to velmi příjemné svezení. Ne sice tak rychlé jako Honda či PR24, ale dost vyrovnané, čímž ve finále zajímavé. Protože většinu pohánějí falcony, jízdní styl je jednoznačný. Naber rychlost a snaž se ji neztratit. Rychlostně, ale i podvozkově lze tyto modely přirovnat k u nás ve východních Čechách nyní oblíbenému Gallardu. Časy kolem 6,5 – 7,5 vteřiny na kolo. Všechny závody byly na 8 x 1,5 minuty, což znamená, že vlastní vypadnutí málokdy dojedeš, pokud soupeř neudělá stejnou blbost. Ale styl „hyena“ praktikoval málokdo, většinou se tahalo naplno a proto i padalo a předjíždělo.

Podobně jako v závodech dětí se na ty, kterým se model rozbil (bez ohledu na to, zda vlivem nasazovače, soupeře nebo jen tak, únavou materiálu či vlastní chybou) čekalo, až si auto opraví a mohou pokračovat. Ona krása modelů, věrnost s jejich předlohami a možnost vidět souboje kolo na kolo převažuje nad chladným a vypjatým závoděním. A to je dobře. Stále jde o hobby, které většina (až na ty, kteří nesehnali jiné zaměstnání) dělá ve volném čase za vlastní peníze. A jestli příště přijedu, záleží jen a pouze na tom, jak se mi na konkrétních závodech líbilo.

A tady se mi líbilo moc. Ne proto, že jsem 3 kategorie vyhrál. K tak dobrému výsledku došlo jen díky znalosti domácí dráhy a kvalitě půjčených modelů, které bych sám nikdy v takové kráse a kvalitě nepostavil. Bylo to proto, že pořadatelé dokázali přiměřeně skloubit zajímavé a vyrovnané závodění s atmosférou příjemného setkání úzké skupiny modelářů, kteří milují krásná, mnohdy historická auta a chtějí mít své modely co možná nejkrásnější a nejvěrnější kopii velkých originálů. A dobré párky ze Žamberecka krásný den jen chut'ově doladily.

Původně jsem se přijel jen podívat a do oběda jsem chtěl být doma. Nakonec jsem tam vydržel až do úplného konce a už druhý den jsem začal plánovat, které modely si pořídím a kam na podobné závody vyrazím. A hlavně, své dosavadní předsudky o maketách a jejich špatných jízdních vlastnostech jsem nahradil názorem, že takhle nějak by závody na autodráze měly vypadat.

Doctor, červenec 2022